

Oblit; paraula tan buida.

Un relat de: [Josep Clínez](#).

He quedat en un oblit
Negre com la foscor
He quedat en un oblit
Que m'ennuega el cor.

Ja no sóc ningú
En aquesta web que engoleix
Oprimeix, desapareix
Fins quedar en l'oblit.

Anava amb il·lusió
Cada dia a RC
Però no em comenta ningú
Ningú, paraula tan buida.

Però no és això el més important
Encara que sí marca.
El que més odio
És que passeu de mi
Com si xafessiu una merda.

Però, de que em puc queixar?
De que no em presteu atenció?
Em vaig mal acostumar
A que em comentessiu
I ara em trobo de front
Amb l'oblit, paraula tan buida.

No us demano res,
Que no hagi fet ja,
Vull arribar als dos-cents comentaris
I quedar en l'oblit
Pensant que un dia
Vaig ser important.